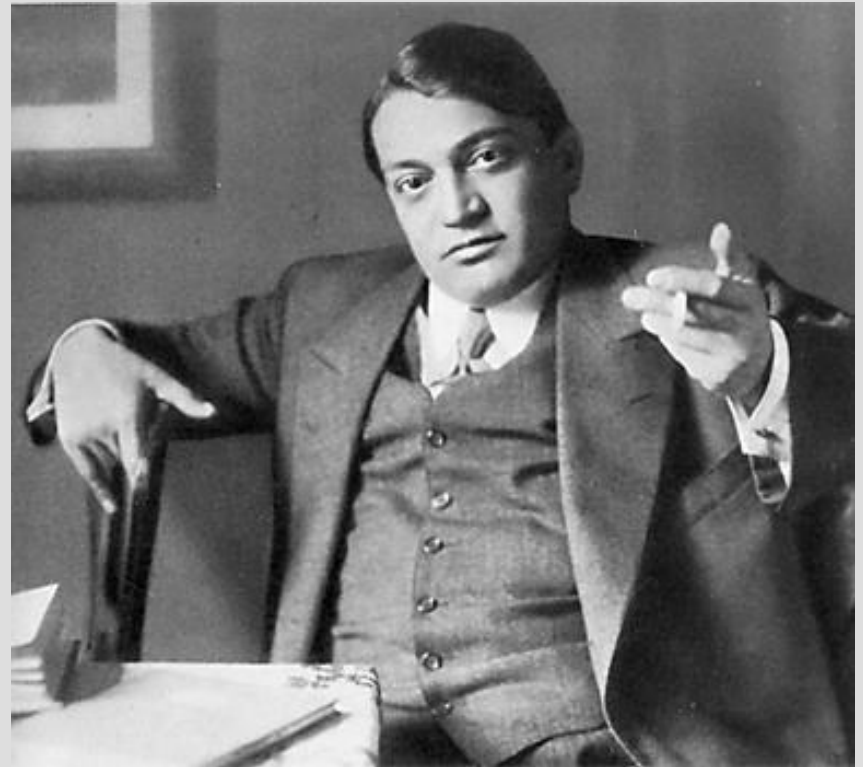

Az elidegenedés és magány élménye Ady verseiben

ELIDEGENEDÉS

- Valaki idegennek, kívülállónak, magára hagyatottnak és kiszolgáltatottnak érzi magát abban a világban, amelybe született.
- Olyan társadalmi állapot, aminek hatására az emberi tevékenység eltorzul, elveszíti alkotó jellegét. Az ember ennek hatására elszemélytelenedik, az emberi viszonyok formalizálódnak.

Kocsi-út az éjszakában

Milyen csonka ma a Hold,
Az éj milyen sivatag, néma,
Milyen szomorú vagyok én ma,
Milyen csonka ma a Hold.

Minden Egész eltörött,
Minden láng csak részekben lobban,
Minden szerelem darabokban,
Minden Egész eltörött.

Fut velem egy rossz szekér,
Utána mintha jajszó szállna,
Félig mély csönd és félig lárma,
Fut velem egy rossz szekér.

Kocsi-út az éjszakában

- 1909
- szimbolista (Egész)
- szecessziós (a világ széthull darabjaira —én-kultusz)
- utazás toposza

- TOPOSZ: Közismert irodalmi kép, írói fordulat, cselekményelem. Az irodalmi műalkotásokban gyakran visszatérő motívum, amely különböző korszakokban és különböző szerzők műveiben azonos jelentéssel bír.

- ismétlés és kifejező, erőteljes jelzők

Sem utódja, sem boldog őse...

Sem utódja, sem boldog őse,
Sem rokona, sem ismerőse
Nem vagyok senkinek,
Nem vagyok senkinek.

Vagyok, mint minden ember:
fenség,
Észak-fok, titok, idegenség,
Lidérces, messze fény,
Lidérces, messze fény.

De, jaj, nem tudok így maradni,
Szeretném magam megmutatni,
Hogy látva lássanak,
Hogy látva lássanak.

Ezért minden: önkínzás, ének:
Szeretném, hogyha szeretnének
S lennék valakié,
Lennék valakié.

Sem utódja, sem boldog őse...

- művészi sors/egyéni emberi sors
- kiválasztott, felsőbbrendű, titokzatos
- magányos és meg nem értett
- gőg—szeretetvágy
- alkotó és közönség közötti szakadék

Gusztáv elidegenedik

